

РЕШЕНИЕ

№ 4971

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12669** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Жалбоподателят А. Л. Н. чрез адв. В. оспорва Заповед № 3270/20.11.2021г. на А. М. К. –мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП. Твърди се, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че липсва или не е предоставен на жалбоподателя протокол, изготвян съгласно чл. 5 от Наредба №1/19.07.2017г. , което му е попречило да се увери в достоверността на съдържаща се в него информация. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява. Ответникът А. К. –мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован, не се явява. Постъпило е становище от главен юрисконсулт, пълномощник на полицейския орган за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл. 16 от АПК, не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства,

приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 3270 от 20.11.2021 г. на А. М. К. –мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а б. "б" от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство, л. а. О. А., с табели с регистрационен номер ВН3303ВТ, за срок от 6 месеца, като на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, било отнето и свидетелството за регистрация на МПС част II, №[ЕИК], както и табели с регистрационен номер ВН 3303ВТ. В заповедта е посочено, че бил съставен АУАН № 548743 от 20.11.2021 г. против жалбоподателя и било установено, че около 00, 00 часа в [населено място] управлявал собствения си лек автомобил л. а. О. А., с табели с регистрационен номер ВН3303ВТ . При извършена проверка водача е изпробван за употреба на наркотични вещества и техни аналози, като теста е отчетел положителен резултат.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 20.11.2021 г. Жалбата до съда е постъпила на дата 03.12.2021 г., поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – А. К. –мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед № 513з-1618-347/26.02.2018г на Директора на СДВР, а видно от приложено удостоверение същия заема длъжност младши автокротольор Първа степен в 02 група, 02 сектор към отдел "ПП" при СДВР /л.48/, Заповед 513з-1224/10.02.2021г./л.47/на директор на СДВР и Заповед 81213-1524/09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи. Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл. 171, ал. 1, т. 2а б. Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена

форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл. 171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият стори това по убедителен начин. От приетите по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка - на 20.11.2021 г. против жалбоподателя е съставен АУАН № 548743, затова, че около 00, 00 часа в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към [улица]управлявал собствения си лек автомобил л. а. О. А., с табели с регистрационен номер ВН 3303 ВТ. При извършена проверка водачът е изпробван за употреба на наркотични вещества с ДРАГ ТЕСТ 5000 , което е отчело положителен резултат за канабис. На водача е издаден талон за медицинско изследване. Съставен е протокол за извършена проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества. В последствие водачът се е явил за кръвна проба, но изследване не се провело, поради отказ на А. Н., за което бил съставен протокол. Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН , който жалбоподателят е получил без възражения, така и от събраните в хода на производството писмени доказателства. В този смисъл е и приетата като доказателство докладна записка от 20.11.2021г. на полицаи А. К., в която са изложени същите факти .

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за допуснати нарушавания на административно процесуалните правила, доколкото се установи спазване на всички нормативни изисквания на Наредба №1/19.07.2017г.Приложен е резултатът от теста, доказателство за годност на използвания тест, протокол от Приложение №2 към чл. 5 ал.2 от Наредбата, талон за кръвна проба и протокол от липсата на провеждането й.

Съгласно чл. 171, ал. 1, т. 2а от ЗДвП -"За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство... и е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година;

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 20.11.2021 г. жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство, като е бил изпробван с техническо средство за установяване на употребата на наркотични вещества, като теста е отчел положителен резултат, а лицето е отказало кръвна проба т. е. налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ. Следователно, с издаването на процесната заповед точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от лица, след употреба на наркотични вещества или техни аналози, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на

гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините. Не се констатира нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Протоколът към чл. 5 от Наредбата е подписан от Н., същият е имал възможност да се запознае със съдържанието му.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по горе става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби- чл. 171, т. 2а от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгласно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 100/сто/ лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Л. Н. чрез адв. В. против Заповед № 3270/20.11.2021г. на А. М. К. –мл. автоконтрольор 02 група 02 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. Л. Н. да заплати на СДВР отдел „ПП“ сумата от 100/сто/ лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: